

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den siden Ikrafttrædelsen af Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl. forløbne Tid har der vist sig Trang til Ændring af enkelte af Lovens Bestemmelser. Der stilles derfor Forslag om, at Pantegæld i Landbrugs- og Skovejendomme som Regel ikke skal kunne fordres betalt før 11. December Termin 1937 i Stedet for som nu fastsat 11. December Termin 1935, og at de til Henstanden knyttede Virkninger skal kunne bevares, naar Ejendommen afhændes til Skyldnerens Børn og Svigerbørn, og naar den gøres til Genstand for Retsforfølgning, som ikke fremmes til Tvangsauktion. Endelig foreslaas der aabnet Adgang til, at der i begrænset Omfang kan gives Henstand med Betaling af Afdrag paa Pantegæld i Landbrugsjendomme.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser bemærkes:

Til § 1.

Ved Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 § 1 fastsattes det, at Pantegæld i Landbrugs- og Skovejendomme bortset fra Tilfælde, hvor Skyldneren har gjort sig skyldig i Misligholdelse ved Forringelse af Pantet, ikke kan fordres betalt forinden 11. December Termin 1934. Denne Frist blev ved Lov Nr. 172 af 16. Maj 1934 forlænget til 11. December Termin 1935 og foreslaas nu forlænget til 11. December Termin 1937.

Til § 2.

I § 11 i Lov Nr. 73 af 11. Marts 1933 om Betalingshenstand for Ejere af Landbrugs- og Skovejendomme, Fiskere m. fl. bestemmes det, at alle til Henstanden knyttede Virkninger straks bortfalder, og at Fordringshaveren stilles, som om Henstand ikke havde været meddelt, saafremt Ejendommen i den Tid, Henstanden varer, afhændes ved betinget eller ubetinget Overdragelsesdokument eller gøres til Genstand for Retsforfølgning af Fordringshavere, med Hensyn til hvis Fordringer Henstand ikke er meddelt, eller saafremt Skyldneren afgaar ved Døden i dette Tidsrum.

Denne Bestemmelse er for det Tilfælde, at Skyldneren afgaar ved Døden, modificeret ved § 3 i Lov Nr. 172 af

16. Maj 1934, der bestemmer, at Henstanden bevares, saafremt Skyldnerens Ægtefælle bliver hensiddende i uskiftet Bo, eller Ejendommen udlægges Ægtefællen eller afdødes Børn i Arv, og der ikke af Fordringshaveren inden 3 Maaneder, efter at han har faaet Kundskab om Dødsfaldet, fremsættes Krav om Bortfald af Henstanden.

Gennem Indenrigsministeriet har Justitsministeriet modtaget en Henvendelse fra Kreditforeningernes staaende Fællesudvalg, hvori der udtales Ønske om, at Bestemmelsen i Henstandslovens § 11 begrænses til at angaa Salg af den pantsatte Ejendom til fremmede eller Salg til Slægtninge, hvor Parterne skønnes i Stand til at betale Henstandsbeløbene. Indenrigsministeriet har endvidere henledt Opmærksomheden paa, at Bestemmelsen om, at Henstandsbeløb forfalder i Tilfælde af, at der indledes Retsforfølgning mod Pantet, i adskillige Tilfælde synes at kunne virke haardt. Man har saaledes henvist til, at der har foreligget Tilfælde, hvor et i en Ejendom foretaget Udlæg eller Udpantning for et ubetydeligt Beløb har haft til Følge, at den Kreditforening, der har haft Pant i Ejendommen, har været nødt til at inddrive de Ydelser, med Hensyn til hvilke der har været givet Henstand, uanset at Debitor har været i Stand til at afværge Tvangsauktion ved Betaling af det Beløb, for hvilket der var indledet Retsforfølgning.

Indenrigsministeriet har under Henvisning til det saaledes anførte henstillet til Justitsministeriet at fremsætte Forslag til Ændring i Henstandslovens § 11, saaledes at der i et vist Omfang aabnes Kreditorerne Adgang til fortsat at indrømme Henstand med skyldige Ydelser, selv om Ejendommen gøres til Genstand for Retsforfølgning eller den overdrages til Ejerens Ægtefælle eller nærstaaende Slægtninge.

Skønt Justitsministeriet finder, at det ikke er uden Betænkelse at gaa videre med Hensyn til Henstandens Bevaring, end det er sket ved Lov Nr. 172 af 16. Maj 1934, har man dog — da der fra flere Sider baade i og udenfor Rigsdagen er fremsat Ønske herom — ikke villet mod-